

kan med Rette sige, at for samtlige 96,000 af de 100,000 Skatteydere i København bliver der en Skattenedsættelse.

Da jeg har Ordet, vil jeg overfor det ærede Medlem (Christiansen), der talte om de store Udgifter og den store Trang, der har været til at anvende disse, udtale, at jeg er dog ikke saa sikker paa, at der ikke kunde anvendes større Økonomi i Københavns Kommunalbestyrelse paa adskillige Punkter end den, som er bleven udvist i de senere Aar. Tage vi f. Eks. Skolebudgettet, som er steget fra 7—800,000 Kr. til 5 Mill. Kr. i Løbet af en ikke saa lang Aarrække, se vi her, at 50,000 af Københavns 60,000 Børn, altsaa $\frac{5}{6}$ af dem, i Virkeligheden gaa gratis i Skole i de kommunale Skoler. Et Mindretal af disse 50,000 betale i de saakaldte Betalingsskoler en ringe Afgift, der omtrent svarer til, hvad Kommunen betaler for Skolerekvitterter, Penne og andre Skrivematerialier, i det hele taget, hvad der hører til Undervisningen. Selve Undervisningen er gratis, og hvert Barn i Kommuneskolen koster Kommunen 100 Kr. aarlig. De Herrer, der sidde i andre Kommunalbestyrelser, ville kunne anstille Sammenligninger og regne ud, hvad et Kommunebarn koster i deres Skoler. Men Børn i København have det ogsaa godt. Det er næsten idealt, og det siger jeg ikke noget imod, naar man bare har Penge dertil. De faa Skriveapparater, de faa Bøger og Indbinding, de faa Tøj til Haandgerning, Svømmedragter, Gymnastikdragter, Gymnastiksko, Løgerekvitterter; og nogle af dem blive bespiste, de faa Douchebade, Lægehjælp, de lære Madlavning, de faa Haarpleje og lidt botanisk Have! Det er, som sagt, ganske idealt, naar man har Raad til det. Saa betales der til Lærernes Bibliotek, til Elevernes Bibliotek — i hver Skole er der et Bibliotek for Lærere og et andet for Elever, det bliver mange Penge. Og hvad Lærerkrafterne angaar, som det ærede Medlem mente, man maatte give en god Lønning, ja, saa er jeg ogsaa af den Mening, at man skal give saa megen Lønning, som man kan, men naar man ikke har Raad til det, er det dog meget, at der for ca. 1,500 Lærere og Lærerinder her i Byen gives 3,720,000 Kr. i Lønning, det bliver i Gennemsnit for en Lærer omkring 3,000 Kr. og for en Lærerinde omkring 2,000 Kr. Jeg er af den Mening, at det er godt, hvis man kunde anvende lige saa meget paa Børnenes gratis Undervisning her i København, som man faar ind i Indtægtskat. Det forekommer mig dog lidet sandsynligt, at $\frac{5}{6}$ af Københavns

Børn skulde have Forældre, der ikke ere i Stand til at betale noget til deres Børns Undervisning. Jeg har hørt sige, at der er Folk med baade 4- og 5,000 Kr., som have deres Børn gratis i Skole. Men naar en Kommune sidder saa daarligt i det, er der nogen Grund til at overveje, om man ikke i Stedet for Aar for Aar at have en Stigning i Skolebudgettet paa en halv Million, kunde finde en eller anden Maade at standse denne Stigning paa og maaske endogsaa faa en Nedsættelse. Det er ikke nogen Menneskeret, i alt Fald ikke i mine Øjne, at faa sine Børn opdragne og oplærte paa offentlig Bekostning, naar man selv evner at gøre det.

Naar man saa ser hen til Forsørgelsesvæsenet, koster det jo 6 Mill. Kr. Nu have vi til Borgmester for 3die Afdeling faaet den tidligere Raadmand Knudsen, en Mand, hvis gode Hjerte jeg mener at kende, og hvis Tænkemaade jeg kender, ligesom jeg kender Tænkemaaden hos det Parti, hvortil han hører. Til den Post hører der ikke blot den største fysiske og aandelige Kraft, men det er ogsaa en Post, hvor der først og fremmest træffes selvstændige Bestemmelser. Borgmesteren for Københavns 3die Afdeling har med Hensyn til Forsørgelses- og Fattigsager, Alderdomsunderstøttelsessager, indenfor de Grænser, som muligvis Finansborgmesteren kan anmode ham om at drage, en meget stor Selvbestemmelsesret. Vi have samtidig en Lovgivning for Alderdomsunderstøttelse, som er en Slags Gummielastikum. Man kan med den Lov i Haanden komme og sige: Jeg skal have det, der er nødvendigt for mig og min Familie, og det nødvendige er saa og saa meget. Derfor kan et saadant Budget eller en saadan Administrationsgren vokse saa kolossalt, som Tilfældet er; der er ikke nogen absolut Grænse. Jeg føler mig overtydet om, at hvis den nuværende Borgmester for 3die Afdeling følger sit Hjerte, vil der næsten ikke være nogen Grænse for, hvorledes den Post paa Kommunebudgettet vil kunne vokse.

Hvis man siger, at Ødselhed er det, at give Penge ud blindt, uden at tænke paa, hvad man giver dem ud til, og uden at føre Budget eller Regnskab over dem, er Københavns Kommune paa ingen Maade ødsel. Københavns Kommune er meget maaltbevidst, den ved meget godt, hvad den vil, og fører et meget godt Regnskab. Men hvis man kalder dette at give Penge ud, som man ikke har og ikke har noget